

[Landbrugsministeren]

omstændigheder. Der har været stor optimisme i dansk landbrug i de seneste år, og nogle har nok været så optimistiske, at de har foretaget investeringer, som der ikke har været den økonomiske baggrund for på lidt længere sigt.

Regeringen ønsker at hjælpe dem, som der er mulighed for at hjælpe af disse landbrugere, men regeringen mener også, at det af økonomiske grunde for tiden ikke er muligt at gå så vidt som foreslået af venstre at indføre forskellige former for rentelettelsesordninger i forbindelse med refinansiering af gammel gæld.

Landbruget har ligesom en række andre erhverv måttet eksistere med det relativt høje renteniveau, vi har her i landet, og vi må erkende, at det ikke er muligt i en situation med betydelige betalingsbalanceunderskud at undgå et renteniveau, der er højere end i andre lande, eller at afskærme erhvervene fra udviklingen i det internationale renteniveau.

Det er min opfattelse, at regeringen i den nuværende situation i særlig grad kan hjælpe ved at skabe muligheder for en forbedring af særligt udsatte landbrugeres likviditetssituation for at undgå, at levedygtige bedrifter kommer i vanskeligheder som følge af problemer ved finansiering af driften, ikke mindst i de første år efter nyetablering.

Derimod vil det ikke være muligt for det offentlige at påtage sig mere eller mindre omfattende forpligtelser over for et helt erhverv. Regeringen vil imidlertid fortsat bestræbe sig på at sikre, at nyinvesteringer kan gennemføres til et renteniveau, der sikrer, at der på længere sigt er rentabilitet i investeringerne.

En betingelse for at sikre rentabilitet i erhvervets investeringer på længere sigt og derved sikre baggrunden for en forøget produktion af produkter fra jordbrugserhvervene er naturligvis, at de priser, jordbrugerne opnår for deres produkter, ligger på et rimeligt niveau. Fremskridtspartiet har i sit forslag peget på, at regeringen under de årlige prisforhandlinger i EF bør fastholde et stærkere krav om nødvendige prisforhøjelser på landbrugsproduktion. Regeringen kan tilslutte sig ønsket om, at de nødvendige prisforhøjelser fastholdes som basis for stabile forsyninger til forbrugerne og som basis for et ekspansivt dansk jordbrug. På den anden side må man heller ikke glemme, at prisfastsættelsen på

jordbrugsvarer har en europæisk dimension, og at fastsættelsen af priserne på de landbrugsprodukter, der er i særlig dansk interesse, ikke kan foregå uden hensyntagen til priserne på andre jordbrugsprodukter, samt at den budgetramme, inden for hvilken den fælles landbrugspolitik skal gennemføres, i de seneste år har været begrænset.

Samtidig må man heller ikke glemme, at prisniveauet på landbrugsprodukter i hele Fællesskabet og herved også i Danmark generelt set ligger højere end verdensmarkedspriserne, således at Danmarks EF-medlemskab i det mindste betyder, at jordbrugerne her får større priser for deres varer, end de ellers ville have fået.

Det må anses for at være i Danmarks interesse, at den fælles landbrugspolitik principper fastholdes på længere sigt, og at priserne derfor ikke fastsættes på et sådant niveau, at den samlede EF-produktion af bestemte produkter udvikler sig i et uønsket omfang. Da EF er præget af en række overskudsproduktioner, som det vil tage tid at komme af med, vil de priser, som EFs sikkerhedsnet kan tilbyde, i de kommende år sikkert have en tendens til at ligge i underkanten af, hvad landbruget finder nødvendigt. Det bliver derfor op til landbruget gennem forbedrede produktionsafsætningsmetoder at give dansk produktion et sådant kvalitetspræg, at det kan sikre afsætning til priser, som ligger over de garanterede priser, og det har da hidtil også været muligt for de allerfleste produkter.

Både fremskridtspartiets og venstres forslag til folketingsbeslutning indeholder ønsker om på den ene eller anden måde at lette jordbrugserhvervets beskatning. Det gælder spørgsmål som den statslige grundskyld for landbrugsejendomme, kapitalvindingskatten, formueskatten, konjunkturudligningsfonds med fradragsret i den skattepligtige indkomst for det år, i hvilket henlæggelsen foretages – det er et venstreforslag.

Regeringen må fastholde den statslige grundskyld på landbrugsejendomme, der blev gennemført i december 1979 som et led i den samlede løsning, der blev gennemført dengang. Regeringen er opmærksom på, at de ændrede regler for beregning af formueskatten måske kan have ført til utilsigtede konsekvenser i visse tilfælde, og er derfor i færd med at undersøge dette problem; den